

پس از برجام؛ واکاوی محدودیت های ۱۰۵ گانه جمهوری اسلامی پس از برنامه جامع اقدام مشترک بین ایران و گروه ۱+۵

موضوع هسته ای یک مسئله ملی است که همه ملت ایران بر آن اتفاق نظر دارند و بدون شک در اینکه حقوق هسته ای ملت ایران در روند مذاکرات می بایست حفظ گردد؛ احدی مخالفتی نخواهد داشت و برخی اختلاف دیدگاه ها نیز صرفاً بر سر میزان داده ها و ستانده ها و رعایت خطوط قرمز امنیت و اقتدار ملی است.

رهبر حکیم و فرزانه انقلاب اسلامی در رابطه با متن منتشر شده مذاکرات فرمودند این متن به دقت مورد بررسی قرار گیرد و مسیر قانونی آن طی گردد و چه تصویب شود و چه نشود در هر حال باید مراقب عهدشکنی و نیز حيله و نیرنگ آمریکایی ها بود.

به گزارش «پایگاه خبری تحلیلی رئیس جمهور ما»؛ ابراهیم کارخانه ای نماینده مردم همدان و فامنین در مجلس شورای اسلامی طی یادداشتی به تشریح ۱۰۵ مورد محدودیت مستند به «برجام» پرداخت.

متن کامل این یادداشت به این شرح است:

موضوع هسته ای یک مسئله ملی است که همه ملت ایران بر آن اتفاق نظر دارند و بدون شک در اینکه حقوق هسته ای ملت ایران در روند مذاکرات می بایست حفظ گردد؛ احدی مخالفتی نخواهد داشت و برخی اختلاف دیدگاه ها نیز صرفاً بر سر میزان داده ها و ستانده ها و رعایت خطوط قرمز امنیت و اقتدار ملی است. رهبر حکیم و فرزانه انقلاب اسلامی در رابطه با متن منتشر شده مذاکرات فرمودند این متن به دقت مورد بررسی قرار گیرد و مسیر قانونی آن طی گردد و چه تصویب شود و چه نشود در هر حال باید مراقب عهدشکنی و نیز حيله و نیرنگ آمریکایی ها بود.

در بخش اول این بررسی سعی شده است به دقت داده ها و آنچه را که متوجه ملت ایران می باشد و از درجه اهمیت های متفاوتی برخوردارند به صورت فهرست وار در یکصد و پنج بند تهیه و به دور از هر گونه بیان سطحی و احساسی بلکه بطور واقعی شفاف، واضح و غیر قابل تفسیر مورد قضاوت قرار گیرد.

بدون شک مفاد برجام دارای نقاط قوت نیز می باشد که مهمترین آن پذیرش حق غنی سازی، تحقیق و توسعه و تکمیل راکتور آب سنگین اراک است که علیرغم خواست قدرت های جهانی ایران هم اکنون آنها را در اختیار دارد.

در بخش دوم ستانده ها در رابطه با لغو تحریم ها به دقت مورد بررسی قرار گرفته که چکیده آن نیز به طور شفاف و روشن در ادامه یادداشت منتشر خواهد شد.

الف- محدودیت ها در غنی سازی و ذخیره اورانیوم

۱. کاهش سانتریفیوژهای نصب شده در نطنز و فردو از مجموع ۱۹۰۰۰ دستگاه به ۶۱۰۴ دستگاه

۲. کاهش سانتریفیوژهای فعال و در حال کار IR-1 از ۹۱۰۰ دستگاه به ۵۰۶۰ دستگاه و منع افزایش آنها به مدت ۱۰ سال

۳. ممنوعیت جایگزینی سانتریفیوژ فعال IR-1 با سانتریفیوژهای پیشرفته به مدت ۱۰ سال

۴. الزام به تأیید سانتریفیوژهای خراب شده از سوی آژانس برای جایگزینی با سانتریفیوژهای مشابه به مدت ۱۰ سال

۵. برچیدن زیرساخت های حدود ۱۲۰۰۰ سانتریفیوژ IR-1 در نطنز و فردو و انبار کردن آنها تحت نظارت آژانس

۶. برچیدن زیر ساخت های ۱۰۰۰ دستگاه سانتریفیوژ IR-2M در نطنز و انبار کردن آن تحت نظارت آژانس

۷. ممنوعیت غنی سازی بیش از ۳/۶۷ درصد به مدت ۱۵ سال

۸. کاهش ذخیره اورانیوم غنی شده UF6 از حدود ۱۰ تن به ۳۰۰ کیلوگرم

۹. ممنوعیت نگهداری بیش از ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی شده ۳/۶۷ به صورت UF6 و رقیق نمودن یا فروش مازاد آن در بازارهای بین المللی به مدت

۱۵ سال

۱۰. ممنوعیت احداث هر نوع تأسیسات غنی‌سازی و ایجاد مرکز تحقیق و توسعه به مدت ۱۵ سال

۱۱. محدودیت شدید در دستیابی به ۱۹۰۰۰۰ سو غنی‌سازی برای تأمین سوخت مورد نیاز نیروگاه بوشهر به مدت ۱۵ سال

۱۲. منع نگهداری اکسید اورانیوم (O_3U_8) با غنای ۲۰ درصد و لزوم تبدیل آن به صفحات سوخت برای راکتور تحقیقاتی تهران و یا معامله تجاری با خارج و یا اینکه به غنای ۳/۶۷ درصد یا کمتر رقیق شود.

۱۳. ممنوعیت تولید و دستیابی به پلوتونیوم ۲۳۹، اورانیوم ۲۳۳ و نپتونیوم ۲۳۷ جدا شده از اورانیوم با غنای بالا (بیش از ۲۰ درصد اورانیوم ۲۳۵) به مدت ۱۵ سال

۱۴. ممنوعیت تولید یا دستیابی به فلز اورانیوم یا پلوتونیوم یا آلیاژ آنها در قالب متالوژی، قالب‌گیری و فرم‌دهی به مدت ۱۵ سال

۱۵. ارسال سوخت مصرف‌شده نیروگاه‌های قدرت و تحقیقاتی به خارج از کشور به مدت نامحدود

۱۶. ایجاد محدودیت در استفاده از کارخانه تولید سوخت (FMP) فقط برای تولید مجتمع‌های سوخت مورد نیاز راکتورهای آب سبک و راکتور باز طراحی شده آب سنگین اراک

۱۷. صدور سوخت مصرف‌شده تمامی راکتورهای قدرت و تحقیقاتی در حال و آینده برای پسمانداری یا فرآیندهای بعدی به خارج از کشور

۱۸. تکمیل، احداث و یا دسترسی به سلول‌های داغ و یا خرید تجهیزات با تأیید کمیسیون مشترک به مدت ۱۵ سال

۱۹. انتقال ضایعات اکسید اورانیوم (O_3U_8) با غنای ۲۰ درصد راکتور تحقیقاتی تهران به خارج از کشور

۲۰. منع تولید غنی‌سازی ۲۰ درصد برای تأمین سوخت مورد نیاز راکتور تحقیقاتی تهران و الزام به تهیه آن از خارج کشور

۲۱. صادرات هرگونه فناوری و تجهیزات غنی‌سازی و یا مرتبط با غنی‌سازی شامل تحقیق و توسعه با هر کشور دیگر یا با هر نهاد خارجی با موافقت کمیسیون مشترک به مدت ۱۵ سال

۲۲. ارائه برنامه بلند مدت (۱۵ ساله) به جای برنامه معمول ۱۰ ساله همزمان با انتشار اعلامیه پروتکل الحاقی

۲۳. تهیه مجتمع‌های سوخت راکتور باز طراحی شده اراک برای نخستین بارگذاری از خارج کشور که مانع از بومی‌سازی تهیه سوخت با همکاری ۵+۱ در داخل کشور می‌شود

۲۴. محدودیت ساخت راکتورهای تحقیقاتی و تولید برق صرفاً با استفاده از سیستم خنک‌کننده آب سبک

۲۵. الزام ایران به معاوضه قرص‌های سوخت و مجتمع‌های سوخت طبیعی راکتور IR-۴۰ با اورانیوم طبیعی و یا تبدیل آن به UNH قبل از راه‌اندازی راکتور مذکور

۲۶. ممنوعیت احداث تأسیسات تبدیل صفحات سوخت یا ضایعات آنها به هگزافلوراید اورانیوم (UF_6) به مدت ۱۵ سال

ب- محدودیت‌ها در تحقیق و توسعه و ساخت سانتریفیوژها

۲۷. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی سانتریفیوژهای IR-4, IR-5, IR-6, IR-8 به مدت ۱۰ سال علیرغم پیشرفت‌های سریع علمی و استفاده کشورهای پیشرفته از نسل‌های نوین سانتریفیوژها با قدرت جداسازی ۸۰ الی ۳۰۰ سو

۲۸. محدود شدن تحقیق و توسعه صرفاً به تأسیسات هسته‌ای نظیر به مدت ۱۵ سال

۲۹. ممنوعیت تحقیق و توسعه بر روی مواد شکاف‌پذیر در فردو به مدت ۱۵ سال

۳۰. ممنوعیت ورود حاصل تحقیق و توسعه غنی‌سازی به چرخه تولید به مدت ۱۰ سال!

۳۱. انجام آزمایشات بر روی تک ماشین‌های IR-4 و زنجیره ده‌تایی آن به مدت ۱۰ سال!

۳۲. انجام آزمایش‌ها بر روی تک ماشین IR-5 به مدت ۱۰ سال!

۳۳. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی ماشین‌های IR-6 در قالب زنجیره‌های تا ۳۰ تایی از میانه سال هشتم به بعد

۳۴. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی ماشین‌های IR-۸ در قالب زنجیره‌های تا ۳۰ تایی از میانه سال هشتم به بعد

۳۵. محدودیت در نگهداری و انبار کردن سانتریفیوژهای IR-۸ در نظر در روی زمین و تحت نظارت آژانس

۳۶. محدودیت شدید در تولید سانتریفیوژهای پیشرفته IR-8 و IR-6 به تعداد سالیانه تنها ۲۰۰ دستگاه از هر نوع در پایان سال هشتم (بدون روتور) و از سال دهم به بعد تولید ماشین به همین تعداد در سال

۳۷. محدودیت بازفرآوری سوخت مصرف شده و تحقیق و توسعه باز فرآوری به مدت ۱۵ سال و بدون قصد ادامه آن (مادام‌العمر)

۳۸. ممنوعیت استفاده از سایر روشهای پیشرفته جداسازی ایزوتوپی اورانیوم از قبیل روشهای لیزری، نفوذ گازی، الکترومغناطیسی و...

۳۹. محدودیت زمانی در تکمیل تحقیقات بر روی ماشین‌های سانتریفیوژ IR-4, IR-2M با استفاده از زنجیره ۱۶۴ تایی حداکثر تا تاریخ ۳۰ نوامبر ۲۰۱۵ و یا تاریخ روز شروع اجرای برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)

۴۰. محدودیت انجام آزمایشات بر روی تک ماشین و زنجیره میانی سانتریفیوژهای IR-8, IR-6 تا نیمه سال هشتم و منع هرگونه آزمایش بر روی زنجیره‌های بیشتر در طی مدت مذکور

۴۱. ایجاد محدودیت مکانی در استقرار ماشین‌های سانتریفیوژ و زیرساختهای مرتبط به مدت ۱۵ سال

۴۲. الزام به مخلوط کردن گاز محصول و پسماند حاصل از زنجیره‌های IR-۸ و IR-۶ با استفاده از لوله‌های جوش کاری شده به گونه‌ای که با تأیید آژانس امکان برداشت محصول اورانیوم غنی شده و رقیق شده را میسر نسازد.

۴۳. لزوم اخذ مصوبه از کمیسیون مشترک جهت تحقیق و توسعه روی سانتریفیوژهای نسل جدید از طریق مدلسازی کامپیوتری و شبیه سازی در مرحله تست مکانیکی به مدت ۱۰ سال

۴۴. الزام به استقرار سانتریفیوژهای IR-۸ در سالن B نظیر که باتوجه به کوتاه بودن سقف آن با مشکل جدی مواجه است

۴۵. اعمال محدودیت در ساخت و تست مکانیکی انواع سانتریفیوژها و لزوم تصویب آن در کمیسیون مشترک

۴۶. محدودیت مکانی در تست غنی سازی و مکانیکی سانتریفیوژها صرفاً در نظر و مرکز تحقیقات تهران به مدت ۱۵ سال

۴۷. محدودیت در چیدمان زنجیره غنی سازی سانتریفیوژهای IR-8 و IR-6 تا سقف ۳۰ دستگاه تا نیمه سال هشتم

۴۸. منع استفاده ایران از دیگر سانتریفیوژهای پیشرفته غنی سازی با وجود پیشرفت های سریع علمی و منسوخ شدن نسل سانتریفیوژهای فعلی طی ۱۰ سال آینده

۴۹. محدودیت در مکان استقرار سانتریفیوژها برای تحقیق و توسعه و یا جداسازی ایزوتوپ های پایدار به مدت ۱۵ سال

۵۰. جایگزینی سانتریفیوژهای خراب شده مربوط به جداسازی ایزوتوپهای پایدار با چهار زنجیره ساکن و بدون چرخش در فردو که موجب از دست رفتن ذخیره سازی سانتریفیوژهای انبار شده در این سایت می گردد.

۵۱. محدودیت تست مکانیکی بر روی تا دو ماشین از هر نوع فقط بر روی سانتریفیوژهای IR-1, IR-2M, IR-4, IR-6, 6S, IR-7, IR-8

۵۲. محدودیت زمانی برای فراهم نمودن زیرساخت های ضروری برای نصب سانتریفیوژهای IR-۸ بعد از ۱۰ سال

۵۳. اعلام موجودی اولیه روتور و بیلوز سانتریفیوژها و مکان های مورد استفاده به مدت ۲۰ سال

۵۴. محدودیت در سطح ذخیره و حفظ ۵۰۰ دستگاه سانتریفیوژهای IR-۱ بجای سانتریفیوژهای که خراب می شوند از طریق تولید سانتریفیوژهای مشابه

۵۵. کند شدن حرکت علم و فناوری هسته ای بعثت ایجاد محدودیت های شدید زمانی، مکانی و عملیاتی در تحقیق و توسعه

۵۶. محدودیت در تحقیق و توسعه صرفاً بر روی سانتریفیوژهای گازی و نادیده گرفتن تحقیق و توسعه در سایر حوزه های علم و فناوری

۵۷. محدودیت صادرات هرگونه فناوری و تجهیزات غنی سازی و یا مرتبط با غنی سازی شامل تحقیق و توسعه با هر کشور دیگر و یا نهاد خارجی به مدت ۱۵ سال

۵۸. محدودیت در تحقیق و توسعه بر روی سوخت بر پایه فلز برای راکتور تحقیقاتی تهران با تصویب کمیسیون مشترک به مدت ۱۵-۱۰ سال

۵۹. منع تولید و تست قرص سوخت، میله سوخت و مجتمع های سوخت برای راکتور بازطراحی اولیه اراک قبل از راه اندازی آن

ج- محدودیت در آب سنگین اراک و تأسیسات هسته ای فردو

۶۰. باز طراحی و بازسازی اساسی راکتور آب سنگین اراک نسبت به طراحی اولیه و نگهداری قلب آن در داخل کشور

۶۱. تأیید غیرقابل استفاده بودن قلب بتن ریزی شده آب سنگین اراک توسط آژانس

۶۲. انتقال مادام العمر سوخت مصرف شده راکتور باز طراحی شده اراک به خارج از کشور

۶۳. ممنوعیت تزریق گاز اورانیوم به دو آبشار سانتریفیوژ قادر به چرخش (۳۴۸ دستگاه) در فردو به مدت ۱۵ سال برای جداسازی ایزوتوپ های پایدار

۶۴. ممنوعیت چرخش ۴ آبشار سانتریفیوژ (۶۹۶) مستقر در فردو و نگهداری آنها در حالت سکون

۶۵. کاهش ۵۰ درصدی قدرت راکتور آب سنگین اراک از MW۴۰ به MW۲۰

۶۶. تأخیر چندین ساله در اتمام و بهره برداری از نخستین راکتور بومی ایران بعثت دوره طولانی مدت نوسازی آن

۶۷. محدود کردن کلیه اقدامات در رابطه با بازطراحی راکتور آب سنگین اراک منوط به تأیید کمیسیون مشترک

۶۸. عدم حفظ هویت آب سنگین اراک با توجه به تغییر سوخت آن که هویت اصلی راکتور را تعیین می کند

۶۹. ممنوعیت ساخت راکتور تحقیقاتی مورد نیاز کشور به مدت ۱۵ سال

۷۰. ممنوعیت انباشت فراتر از نیاز آب سنگین به مدت ۱۵ سال و فروش تمامی آب سنگین باقی مانده در بازارهای بین المللی

۷۱. موافقت با نظارت آژانس بر آب سنگین ذخیره شده و تولید شده از کارخانه آب سنگین اراک

۷۲. تبدیل دژ مستحکم تأسیسات هسته ای فردو به یک آزمایشگاه عادی مواد غیر هسته ای (پایدار)

۷۳. حذف دو سوم سانتریفیوژها و زیرساختهای مربوطه در فردو

۷۴. محدودیت در نحوه استفاده از سکوها مستقر در فردو

۷۵. ممنوعیت غنی سازی در فردو و منع ورود مواد شکافت پذیر به مدت ۱۵ سال

۷۶. بازرسی و نظارت مستمر و در صورت درخواست بصورت روزانه از فردو علیرغم منع هرگونه فعالیت غنی سازی به مدت ۱۵ سال

د- تشدید بازرسه و نظارت

۷۷. اعمال نظارت های ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ ساله فراتر از دوره زمانی ۸ ساله که می بایست طی آن صلح آمیز ماندن برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران توسط آژانس اعلام گردد.

۷۸. اعمال اقدامات شفاف ساز به مدت ۱۵ سال با بهره گیری از پیشرفته ترین فناوریهای نظارتی

۷۹. اجرای بی قید و شرط پروتکل الحاقی قبل از تصویب مجلس شورای اسلامی

۸۰. نظارت و مراقبت شدید بر ساخت سانتریفیوژها (شامل لوله‌های روتور و بیلوز) به مدت ۲۰ سال

۸۱. نظارت بر انتقال کنسانتره سنگ معدن اورانیوم تولید شده در ایران و یا بدست آمده از هر منبع دیگر به کارخانه UCF اصفهان به مدت ۲۵ سال

۸۲. نظارت بر جایگزینی سانتریفیوژها و زیرساخت‌های انبار شده با سانتریفیوژهای خراب شده به مدت ۱۵ سال

۸۳. ارجاع پرونده جمهوری اسلامی ایران به شورای امنیت در صورت ممانعت از دسترسی به فعالیت‌های اعلام نشده و مورد ادعای آژانس که طی فرآیندی ۲۴ روزه در صورت عدم اجراء از سوی ایران، موضوع به شورای امنیت ارجاع می‌گردد.

۸۴. ایجاد کانال خرید تأیید شده توسط شورای امنیت در چارچوب اهداف برنامه جامع اقدام مشترک که محدودیت‌های شدید بازرسی را علیه جمهوری اسلامی ایران اعمال نموده و راه جدیدی را برای توطئه می‌گشاید.

۸۵. استثناء نکردن دسترسی به اماکن نظامی و امنیتی و اسناد و دانشمندان علیرغم هشدارهای صریح رهبری و مصوبه مجلس که در صورت درخواست آژانس و مخالفت جمهوری اسلامی ایران موضوع به شورای حکام و شورای امنیت کشیده می‌شود.

۸۶. اجازه بازرسی و نظارت منظم شامل دسترسی روزانه به همه بخش‌های موسسه‌های مرتبط در نظرت به مدت ۱۵ سال

۸۷. نظارت و بازرسی از تأسیسات غنی‌سازی نطنز و فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی از جمله تحقیق و توسعه به مدت ۱۵ سال

۸۸. اجرای کامل کد اصلاحی ۳/۱ مبنی بر اعلام هر گونه برنامه هسته‌ای به آژانس قبل از آغاز به اجرای آن

۸۹. اقدامات لازم برای حل و فصل موضوعات گذشته و حال (PMD) با آژانس بر اساس توافق محرمانه انجام شده و سازوکار پیش‌بینی شده از جمله در رابطه با پارچین در توافق رئیس سازمان انرژی اتمی ایران با رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

۹۰. اقدامات و تسهیلات لازم برای حضور طولانی مدت آژانس

۹۱. ترتیبات لازم برای حضور طولانی مدت آژانس و افزایش تعداد بازرسان طی ۹ ماه به ۱۳۰ الی ۱۵۰ نفر به مدت ۱۵ سال و بیشتر

۹۲. بازرسی صادرات هر نوع مواد هسته‌ای، تکنولوژی و تجهیزات غنی‌سازی و مرتبط با غنی‌سازی به مدت ۱۵ سال با کسب مجوز از کمیسیون مشترک!

۹۳. دسترسی لازم جهت راست آزمایی فعالیتهای تحقیق و توسعه از سوی آژانس

۹۴. نظارت بر طراحی، توسعه، ساخت، دستیابی و یا استفاده از چاشنی‌های انفجاری چند نقطه‌ای، مدل‌های کامپیوتری برای شبیه‌سازی، وسایل انفجار هسته‌ای، سیستم‌های تشخیص انفجار و چشمه‌های نوترونی هدایت کننده انفجارات

۹۵. فراهم نمودن دسترسی‌های لازم برای رفع نگرانی‌های آژانس از طریق اقدامات شفاف‌ساز که در پادمان و پروتکل الحاقی اعلام نشده است.

۹۶. هموار شدن راه اعمال توطئه از طریق نظارت هماهنگ و هدفمند مثلث آژانس، کمیسیون مشترک و شورای امنیت

۹۷. ورود دبیرکل سازمان ملل متحد به موضوع هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران در صورت ادعای اعلام نقض توافق از سوی ایران با توجه به تصریح بعمل آمده در قطعنامه جدید شورای امنیت مبنی بر الزام ایران به اجرای درخواست آژانس

۹۸. ایجاد ناامنی شغلی بعثت حضور مستمر و گسترده بازرسان آژانس که منجر به سلب روحیه خلاقیت و کارآمدی کارکنان می‌گردد.

۹۹. اعمال محدودیت‌های تسلیحاتی، موشکی و تجهیزات و مواد مربوط در قالب نظارت‌های هوایی، زمینی و دریایی براساس پیوست ۱ قطعنامه جدید شورای امنیت با وجود مفتوح بودن پرونده هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران ذیل ماده ۴۱ فصل هفتم آن شورا

۱۰۰. تشدید نظام بازرسی براساس مفاد پیوست قطعنامه شورای امنیت و اهرم‌های نظارتی پیش‌بینی شده در توافق نامه در راستای کنترل منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران

۱۰۱. امکان تشدید توطئه های مدیریت شده با اتکاء به سه اهرم کلیدی آژانس، کمیسیون مشترک و شورای امنیت در طول دوره ۸ ساله انتقال باتوجه به اینکه جمهوری اسلامی ایران کلیه تعهدات خود را در همان چند ماه اول بطور یکجا انجام داده است.

۱۰۲. امکان سوء استفاده طرف های مقابل از عبارات کلی، مبهم و قابل تفسیر در متن برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)

۱۰۳. ارجاع موضوع هسته ای جمهوری اسلامی ایران به شورای امنیت طی فرآیندی ۳۰ روزه با ادعای هر یک از اعضای ۵+۱

۱۰۵. ترکیب یک جانبه کمیسیون مشترک متشکل از ۵+۱ به اضافه نماینده اتحادیه اروپا و ایران به گونه ای که بسیار محتمل است ارجاع هر ادعا منجر به صدور رأی علیه جمهوری اسلامی ایران گردد. (+)

منبع: «پایگاه خبری تحلیلی رئیس جمهور ما»

لینک منبع: <http://miniurl.ir/OfQPo>

"Our President, analytical news site"